

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De morte Pauli Nouatianoru[m] episcopi, & Martiano, qui in eius locum
surrogatus erat. Cap. XLV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

blicè celebrata, in ecclesia Apostolorum condidit. Hac re igitur qui propter Ioannem conuentus seorsum faciebant, ad ecclesiæ concordiam reconciliati fuerunt. Quod factum est ad decimum sextum Consulatum Imperatoris Theodosii, Sexto Calend. Februarij. Vnde demiror equidem quid causæ fuerit cur tanta inuidiæ flamma contra Originè mortuum incensa sit (ducentis enim annis post morrem à Theophilo excommunicatus fuit) cum Ioannes trigesimo quinto anno, postquam è vita excesserat, sit à Proclo receptus in communionem. Verùm Proclus Theophilo tatum facilitate morum antecelluit. Ista autem qua ratione & acciderint, & quotidie accidant, prudentibus viris minimè obscurum est.

De morte Pauli Nouatianorū episcopi, & Martino, qui in eius locum surrogatus erat.

CAP. XLV.

Non multo post corpus Ioanis in Ecclesia Apostolorum repositum, Paulus ecclesiæ Nouatianorū Episcopus obiit mortem, eodè Consulatu, ad xii. Calè. August. qui suo funere omnes discrepantes dissentientesq; sectas vnâ quodammodo effecit Ecclesiã. Nam omnes eius corpus ad sepulchrum cum psalmis decatatis pariter deduxerunt. Quippe dum vixit, omnibus propter rectam sinceramque vitæ rationem perquam charus fuit. Quoniam autem Paulus mortem iam appetiturus, rem plane memorabilem gesserit, eam utpote huic historiæ admodum accommodatam, ad legètiū vtilitatem hoc loco ponendam celsui. Quod autem, dum ægrotabat, consueta suæ monasticæ disciplinæ dieta vsus sit, neq; eam villo modo violauerit, quodq; etiam preces assidue facere non intermiserit, mihi silentio prætereundum puto, ne dum in illis commemorandis insisto, rem gestam ab eo, ut dixi, planè memorabilem & valde vtilem aliqua ex parte obscurare videar. Quænam igitur ea sit, iam dicere aggredior. Paulus è vita migraturus, omnes sacerdotes ecclesiarum quæ sub eo erant, accersitos sic allocutus est: Prouidete vt dum ego adhuc spiritum duco, Episcopus vobis designetur, ne postea ecclesiæ tumultu perturbentur. Cum responderent non ipsis potestatem Episcopi deligendi per-

SOCRATIS HISTOR.

mittendam esse (cum enim, inquit, alius nostrum aliud habeat iudicium, vnum eundemq; nominare non possumus, sed te eum quem volueris vt nos eligamus designare cupimus. idcirco, inquit, mihi hanc vestram promissionem scriptis mandatam tradite, quod cum estis electuri cui ego suffragatus fuero. Qua Syngrapha confecta, manuq; illorum subscripta, primum in lecto se paululum erigens, clam illis, qui aderant, nomen Marciani, qui presbyterij gradum obtinuerat, sub eoque didicerat monasticum vitæ genus, & id temporis fortè aberat, in ea inscripsit. Deinde cum illam obsignasset, primariosq; presbyteros etiam ad eandem sigillis suis etiam confirmandam induxisset, tradit Marco Nouatianorum in Scythia episcopo, qui tum in vrbe erat, sicq; illum affatur: Si Deo visum fuerit vt ipse amplius in hac vita maneam, hoc mihi depositum saluum redde: sin eius voluntas sit, vt hinc demigrem, reperies in hac syngrapha eum, quem ego mihi in episcopatu successorem designauerim. Quæ cum dixisset excessit è vita. Itaque triduo post eius mortem, Syngrapha coram ingenti multitudine resignata, cum inuenirent nomé Marciani in ea inscriptum, omnes vno ore illum hominem esse eo honoris gradu dignum exclamarunt: atque absq; mora miserunt aliquot, qui eum comprehenderent. Illi eum Tiberiopoli vrbe Phrygiæ vitam degentem dolo bono comprehendunt, indeq; secum deducunt: Ac 12. Calend. Septembris illum iam episcopum ordinatum, in sede episcopali collocant. Sed de his non est opus plura commemorare.

Quòd Imperator Theodosius coniugem suam Eudociam Hierosolyman miserit. CAP. XLVI.

Theodosius Imperator, deinceps preces Christo offerre, quibus gratias pro acceptis beneficiis agat, Christi q; nomen hoc munere obeundo eximijs honoribus decorare cœpit. Quinetiam Eudociam coniugem Hierosolyman misit. Quippe pollicitus erat illam hoc votum persoluturam, si filiam in matrimonio collocatam cerneret. Quin illa ipsa & ecclesias hierosolymorum, & omnes alias in vrbibus versus orientem sitas tum eo proficiscendo, tum domum redeundo varijs ornamentis honorificè illustrauit.

De